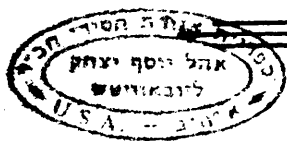

מעשה נורא

ר' יוסף

דילהדיינה

עם חמשה תלמידיו

נעתק מכתובת יד אחד מתלמידיו הרב ר' יהודה מאיר ז"ל שהיה אז עם רבו בעת שעשה המעשה הגדולה שנתן אל לבו לפצור ולהביא הנאולה, והמקובל הגדול ר' משה קורדובירו ז"ל הביא המעשה הזה בספר הפרדס שלו, וגם מצאתי כתוב בכתבי האר"י ז"ל כי פעם אחד נתגלגל ר' יוסף דילהדיינה בכלב שחור ובא לפני האר"י ז"ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעהו ולהקטן לפי שהיה משתמש בשמות הקדושים.

המעתיק

שלמה נאמארו הירושלמי.

הוצאת בית מסחר הספרים של יהודה ליב נ"י מארגענשטערן
בווארשא, ברחוב פראנציסקאנער № 26

ווארשא

שנת תרס"ה לפ"ק

МААСЕ НОЙРО

т. в. Дивная история.

Издание в собственность книгопродавца Л. МОРГЕНШТЕРНЪ,
ВАРШАВА, Францишканская № 26.

Типо-лит. Ф. Баумриттера, Красинская пл. № 6.
ВАРШАВА 1905.

אין דער בוךהאנדלונג

פון י. ל. מארנענשטערן, טראַש, פראנצישקאנער 26 №

בעקסט מען אללער האנד ספרים אלטע און נייע, אויף לשון הקדש און אויף עבר מיינשט: חוקשים, עשרים וארבעה, הנ"ד, סדרים, סחורים, פלד-סדרים, וכדומות סים פערשיעדענע איבערנעצונגען: יודיש, רויש, פאליש, דייטש און אין פערשיעדענע פראכט-קאנער; ש"סין (קורות), משניות, עין יעקב, שאלות ותשובות, פוסקים ראשונים און אחרונים, דרוש-ספרים, מוסר-ספרים און ספרדים אויף הנ"ד און ש"ס; אללע סארטען העברעאישע ביכער, ווארנאגישע ביכער, מהעמאער-שטיקע, ליערער, נאמען צו פערשיעדענע יודישע מהעמאער-שטיקע און ליערער צו שפיעלען אויף פיערעל און פיאנא, נאמען פון סקארבאנע נגנים, נאמען פאר מאדעלעס, וכדומים, פער-ליכע גראם בילדעך און וויסען-בילדעך פאר ברחנים און בארשעליקעס; אויסשעבני-קעס ווער-ביכער וואס מען בענוץט אין אללע יודישע חדרים און שקאלעס; סעמא-דעס פאר דיא וואס וויללען זיך אלליין לערנען און די הילף פון א לערער פער-שיעדענע לשונות: לשון הקדש, רויש, פאליש, דייטש, פראנצאזיש, ענגליש און שפאניש, קאליגראפישע העפטען אלליין זיך אויסצולערנען און די הילף פון א לערער זאן שרייבען אדער ליי שפראכען; פערשיעדענע בילדער, שאנסעיערסע סוכות און אהל-בילדער פון פערשיעדענע יודישע גרויסע לייט צום אויסציערען א יודישע שטוב. שאן פערפוצטע יאהרצייטען מען וואל נישט פארנעמען דעם יאהרצייט-מאג פון עלטערן און בעקאנטע; פערשיעדענע תפלות און אהרות אויף צו האנגען אין א בית הכנסת; תפלין, בתים, פרשיות, קצועות און שידלעך צו תפלין; קוואות, שידלעך צו קוואות, תנלות געשריבען אויף פארקעט, גידין צו צינאהען תפלין און ספרי תורות; סליתים פערשיעדענע סארטען וואללענע און ווידענע, סליתים, קמים באוועלגע און וואללענע; ציצית, בסול-שטוב ציצית, ארץ ישראל ציצית; נאקלען קאמאנאנע און ווידענע, קאפלען פראסטע, סאקעסענע און ווידענע, סלית זאקלעך און תפלין בייטעלעך, סעקסעלעך צו ספרי תורות, פרוכתין, עשרות צו סליתים און צו קיטלען, שפאניעס צו קינדע-קאפלען, שפרות, הקבלות און נאך א סך זאכען וועלכע זענען שייך צום מסחר פון ספרים, מען קאנן אויך ביי סיר אקאנירען פערשיעדענע צייטונגען און ווארנאלען לויט נעמאקאין פרייז.

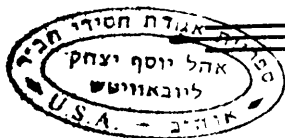
די פרייען זענען אללע ביי סיר בילליג, ווער עס וועט מיט סיר האנדלען וועט זיכער צופרידען זיין.

ווער עס שיקט א בריעף און פערלאנגט באלד אנטווארט וואלל שיקען א ראפפעלעקע קארטע אדער א סארקע אויף תשובה.

אויך איז ביי סיר א ליידיג-ביליאטעקע וואו מען בעקסט צו לעזען ביכער און צייטונגען העברעאישע און ווארנאגישע די נייצקע און די בעקסטע נאך אלליג.

מעשה נורא

ר' יוסף

דילה-ריינה

עם חמשה תלמידיו

געזען מכתובת יד אחר מתלמידיו הרב ר' יהודה מאיר ז"ל שהיה אז עם רבו בעת שעשה המעשה הגדולה שנתן אל לבו לפצור ולהביא הנאולה. והמקובל הגדול ר' משה קורדוביטז' ז"ל הביא המעשה הזה בספר הפרדס שלו. וגם מצאתי כתוב בכתבי האר"י ז"ל כי פעם אחד נתגלגל ר' יוסף דילה-ריינה ככלב שחור ובא לפני האר"י ז"ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעתו ולהקטן לפי שהיה משתמש בשמות הקדושים.

המעתיק

שלמה נאמארו הירושלמי.

הוצאת בית מחבר הספרים של יהודה לייב ז"ל מארגענשטערן
בווארשא, ברחוב פראנציסקאנער № 26

ווארשא

שנת תרס"ה לפ"ק

МААСЕ НОЙРО

т. е. Дивная история.

Изданіе в собственность книгопродавца Л. МОРГЕНШТЕРНЪ,
ВАРШАВА, Францишканская № 26.

Тип. Г. Пименто и Я. Швабе, Варшава, Стрелецкая 4.

מעשה נורא מר' יוסף דילה ריינה

ראיתי בקונטרס כתיבת יד נושן שהעתיקו אותו ז"ל מקונטרס ישן נושן ומיושן אשר מצאו אותו בגנזי הספרים אשר בצפת תוב"ב מכתיבת יד ה"ר יהודה מאיר ז"ל תלמידו של הרב יוסף דילה ריינה כי שם היה עמו בשעת פעשה הגדול אשר עשה כשהיה בארץ הגליל היא צפת תוב"ב שנתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה, וכמדומה לי שהיה בזמן קדמון מאד לפי שלא נודע באיזה זמן היה זאת המעשה והרמ"ק ז"ל הביאו בספר הפרדס וגם מצאתי כתוב בין כתבי שבח ויקר גדולת האר"י ז"ל כי פעם אחד נתגלגל בכלב שחור ובא לפני האר"י ז"ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעתו וילתקנו לפי שהיה משחמש בשמות הקודש וראיתי להעתיקה פה וז"ל.

מעשה גדול ונורא מן יוסף דילה ריינה שהיה אדם גדול וחכם ובקי בחכמת הקבלה מעשית והיה יושב בארץ הגליל היא לפת תוב"ב ויהי היום ויתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה ולהעביר הרשעה מן הארץ והנה היה לו חמשה תלמידים אשר היו עמו יום ולילה לכל בקשתו וגם היו בקיאים בחכמה ההיא כמו שלמדו ממנו ויאמר אליהם בני הנה נתתי אל לבי לדרוש ולחזר בחכמה אשר נתן לי אלקים כי אין טוב לבלות ימינו בלי תועלת ולא לחס חכמי אלקים מזאת החכמה רק לעשות נחת רוח ליוצרינו ולהעביר רוח טומאה והגלולים מן הארץ ולהביא משיחתו ויפרקנו מלריו, ויעט חמשה תלמידיו כלם פה אחד ויאמרו אדונינו מורנו ורבנו הננו מוכנים לכל אשר תלינו וכל אשר תחפץ נעשה כי ה' אליך עמך ואנחנו עבדיך ותלמידך ועשה ככל חוות נפשך, ויאמר אליהם אם כן זאת עשו הסהרו והחליפו שמלותיכם והיו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה

אשה והביטו לכם לזה כי ביום הג' נלא הסדס ולא נשוב אל
 בתינו עד התנחל בני ישראל איש כחלתו בארץ הקדושה בעזרת
 נורא עליה ואשר לו הכח והגוהן ליעף כח בימיו ה' נאדרי בכח
 ויסי כשמוע התלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחזק גדול
 וללבוש בגדים נקיים ויטהרו ויחלפו שמלותם ויקחו בידם לזה ומוזן
 פת נקיה אשר עשו אותו בטהרה ולא נגפה בהם אשה ויבואו
 אליו ביום השלישי והנה גם הוא נלץ לבדו בבית מדרשו בקדושה
 ובטהרה גדולה ובפרישות גדול מתבודד וראשו בין ברכיו ויהי כבואם
 הרים ראשו ויאמר אליהם בואו בני ברוכי ה' ויהי נועם ה'
 אלוקינו עלינו יהיה רצון שתרצה שכינה במעשה ידינו ויסכים
 עמנו הקב"ה ויעזרנו על דבר כבוד שמו ויענו ויאמרו אמן כן
 יאמר ר' ומפץ השם בידך ילליח, אחר הדברים האלה לקח ר'
 יוסף המ' כל מיני מרקחת וקסת הסופר במהגיו ויאמר אליהם
 קומו נלא וילאו ויבואו אל מירון ויבואו על קבר הרשב"י וישתחוו
 על קברו וילינו שם כלילה ההוא וכל הלילה לא ישנו רק שינת
 עראי ויהי לפת הבקר מעט קודם עלות השחר נתנמנם ה"ר
 יוסף ויצא אליו בחלום הרשב"י ובנו ר' אלעזר ויאמרו לו למה
 חכמים ראשך במשא כבד אשר לא יעלה בידך וכונתך ראייה אם
 יעלה בידך ולכן הזהר והשמר מאוד על נפשך, ויאמר אליהם
 אל אלהים הוא יודע כונתי ורחמנא לבא בעי ויעזרני על דבר
 כבוד שמו המחולל ויאמר לו ה' אלהיך ירנך, ויהי בצוקר הלכו
 לפיר סבריה וילכו בשדה ויבואו אל היער אשר שם חילנות הרבה
 וישבו שם כל היום ההוא ולא פסקו מגרסא ובתענית ולא היו
 מסתכלים ולא רואים שם שום אדם ולא בהמה רק עופות השמים
 והיו עוסקים בצירוף שמות הקדש וביחודים הגודעים להם בקדושה
 ומורא גדול והיו הולכים בכל בקר למבול בים סבריה כ"ו טבילות
 רחופות כנגד שם ההוי"ה והיו מכוונים על כל טבילה וטבילה
 לצירוף ויחיד הנודע להם כמשפט הזה עשו שלשה ימים רחופים
 שלשה לילות בתענית לילה ויום וכלילה לא היו אוכלים שום בעל
 חי לא בשר ולא דגים לא יין ולא שכר, ויהי לפת ערב בעלות
 המנחה ויקם ר' יוסף עם תלמידיו ויתפללו מנחה בקול ערב
 ובכונה גדולה ופיניהם סגורות וכשהגיעו לשמע קולו אמרו
 ענו ובמקום שהיו מוזכרים שם ההוי"ה בכינוי אדמות הם היו
 יוזכרים את השם הגדול ככתבו בנקודות הידועות וימדין המריבין
 והרבה

והרבה והפזיר בתפלה ארוכה ובהשבעות גדולות לכל מלאכי
 עליון הנודעים אללו עד שבסוף אמר הוי"ה בזירוף שם מ"ב
 פגנו בעת ובעונה הזאת ובכח השם הגדול הזה השביע לאליהו
 הנביא שיבוא מיד אליו בהקיק וידבר עמו ויורה אותו את אשר
 יעשה כדי להביא מחשבתו לפועל וגמר תפלתו ונפלו על פניהם
 בנפילות אפים ומיד אחר נפילות אפים והנה אליהו הנביא בא
 במרוגה ובפתע פתאום עליהם נגלה ויאמר אליהם הנה עתה
 באתי ומה תעשה לכם ומה בקשתכם אשר הפלאתם בתפלה
 ויקם ר' יוסף על רגליו הוא ותלמידיו וישתחו אפים ארצה ויאמרו
 שלום לאדוננו אבי אבי רבב ישראל ופרשיו נביא אמת קדוש ה'
 חשך טוב משמיע ישועה אל נא ירע בעיני אדוני כי הפלאתי
 להביאך אלי כי גלוי וידוע לפני אלוקנו כי לא לכבודי ולעלמי
 הטרתתי אותך רק קנא קנאתי לכבוד קב"ה ושכינתיה ואתה לך
 ראוי לקנא קנאות ה' לבאות כי כך אומנתך ולכן תפול נא תמינית
 לפניך והראתי הדרך אשר אוכל לבזבז בה סטרא אחרת ולהגביר
 לחזק סטרא דקדושה, ויען אליהו הנביא ויאמר לו דע לך כי
 הדבר אשר אתה חושב לעשות כבוד ממך הדבר ולא יעלה בידך
 כי בעונות הקליפות וסמאל' וסיעתיה גברו מאוד ולא תוכל להם
 כי לריך חוס' טהרה גדולה ופרישות גדול ולהבדל מעניי העולם
 הזה ולהוסיף סינופים ומבילות כי לא תוכל להם בלא זה אולי
 יפגעו בך ויזיקוך אבל דע כי כונתך רצויה אם תולית מחשבתך
 לפועל אשריך וטוב לך חלקך אבל עלתי היא חדל לך פן יפגעו
 בך ס"מ וסיעתיה כי לא תוכל לו, ויען ר' יוסף ויאמר אל נא
 אדוני אל תרפה את ידי וחזקני ואמלני כי נשבעתי ולא אחיב
 אל ביתו עד תולית לאור ואקים שכינתא קדישא מגו עפרת ואתה
 גם אתה צרוך ה' תן ירך עמנו והורני כדת מה לעשות ועלי
 המנוה לשמור את כל אשר יצוה אדוני את עבדו ואני מוכן
 ומזומן למסור נפשי ורוחי למות לכבוד קדשא צריך הוא ושכינתא
 אך יבא נא דצריך מה נעשה כי עליך עינינו, ויהי כשמוע
 אליהו הנביא את דבריו כי הוא חרף נפשו למות לכבוד קב"ה
 ושכינתיה אז אמר לו מה אוסיף לדבר אליך עוד ואם יעלה בידך
 ותוכל לעמוד נגד ס"מ וסיעתו ותשמור את אשר אנכי אלוך היום השרך
 וטוב לך חלקך ונעים גורלך ועתה זה הדבר אשר תעשה הנה
 ותלמידך השבו בשדה רחוק מן הישוב כאשר ישבת עד עתה
 ולא

ולא יראה ולא ימלא עמכם מאד עד בהמה ותשבו שם כ"א יום
ולא תאכלו ולא תשתו רק תלילה ללילה ומאכל שלכם יהיה לחם
ומים לבד ולא תאכלו לשבעה רק כפי אשר תדעו בעלמכם שתוכלו
לחיות וכל לילה תמנעו מעט באכילה עד שתרגילו עלמכם
באכילה מעט תצטרך להריות בשמים בענין שיהיה החומר
שלכם זך ונקי ותוכלו לסבול מראות מלאכי עליון אשר תיריד
אתכם לדבר עמך וכן בכל יום תעשו כ"א טבילות כמנין אה"ה
ובוף כ"א יום תעשו הפסקה ותקבלו תענות שלשה ימים רגופים
לילה ויום ובכל יום תעשו כ"א טבילות כג"ל וציוס הג' אחר
הפלת המנחה תוכיז שם הגדול שם בן מ"ב שאתה יודע עם
הרגופים והכונות שלו ותזכיר השם הגדול היולא מפסוק שרפים עומדים
ממעל לו כאשר אתה יודע בנקודו ומקורו וכאשר תעשה תהיו
מעוטפים בטלית ותפליין ותכסו את פניכם ותשביעו באלו השמות
הקדושים את סגדלפון המלאך הוא עם מחנהו שיבוא לכם וכאשר
יבואו התחזקו ברית הטוב להריות כי יהיה לכם פחד ורעדה
וחולשה גדולה מקול הרעש והאש הגדולה ומיד תשליכו עלמכם
לארץ ותאמרו בקול רם מאוד בשכמל"ו ומיד סגדלפון וסיעתו
יאמרו אלכם למה עשיהם הדבר הזה ומיד בדברו אליכם מקול
הרעש הגדול מכח דבורו תלא נשמתכם והשארו בלא כח ויסתמו
דבריכם ולא תוכלו להשיבו מרוב הפחד והחולשה ולכן באותו
הפעם יהיה לכם לבונה זכה להריות בה ותבקשו מהמלאך הנו'
בבקשה ובתחנונים שיחזיק אתכם ויתן בכם כח שתוכלו לדבר והוא
יאמר לכם את אשר תעשו יען כי הוא השומר בדרך והנתיב
אשר לא יכנס ס"מ במקומות הקדושה ומכיר תחבולותיו וידע
מקומות אשר הוא בו מתחזק ובמה תלוי בהן כדי שתוכל להלחם
עמו וה' אלהיך ירנך ושלום, אז מיד שהלך אליהו הנביא לדרכו
התאזרו והתחזקו ר' יוסף עם תלמידיו יחד בלב אחד והוסיפו
קדושה יתירה על קדושהם ויעשי ככל אשר אמר להם אליהו ולא
הפילו דבר מכל אשר צוה אותם ולא פסקו גירסא ביום ובלילה
ולא היו מהרהרין בדברי העולם רק במושכלות ובחפשה מרכבה
עד שכמעט הופשט מהם החומר הסבעי וכאשר השלימו הימים
הנ' ככל אשר צוה אותם אליהו מיד לעת המנחה גדולה קם ר'
יוסף ותלמידיו במורא גדול ופחד ובאימה ונתעטפו בטלית
ותפליין וכבו את ראשם והתפללו חפלת מנחה בכוונה גדולה
ואמרו

יאמרו עננו כנו' ובמקום שם הוי"ה היו אומרים השם הגדול והנורא ככתבו ונקודו הטדע להם וגמרו התפלה נפלו על פניהם בצפילת אפים פששים וקמו מיד על רגליהם ואמרו וידוי על פונותם ועל פון כל בית ישראל ואחר זה זעקו בקול רם בכל כחם עננו אליה המרובה עננו ומשו השבעה בשם מ"ב ובשם אשר אמר להם אליהו היולא מפסוק שרפים עומדים ממעל לו והשביפו למלאך סגדלפון סיתגלה עתה אליהם הוא וכל סיעתו הקדושים בכח השמיים הקדושים ויהי ככלותם לדבר נפתחו השמים ויבוא אליהם פתאום סגדלפון המלאך עם כל מחנהו והנה רכב אש וסוסי אש מהנס גדול ואש להבה מלאה כל הארץ רעש גדול קול גדול ולא יסף ויחרר ר' יוסף חרדה גדולה עד מאוד ורוח לא נשאר בקרבו הוא ותלמידיו ויפלו על פניהם ארצה ויפג לבם ורעדו אחותם ויתחזקו והריחו מריח לבונה זכה אשר בידם והשב להם רוחם אך אימה ורעדה וחולשה גדולה נשארה עליהם עד כי לא יכלו לדבר והנה כאשר בא אליהם המלאך סגדלפון עם מחנהו ויאמר מה לך בן אדם רמה וחולעה איך מלאך לבך להרעיש עליונים ותחתונים ולא תשגיח ותראה פרכך השפל התכבד ושב בביתך פן יפגעו בך חיילותי וישרפוך בהבל פיהם ויען ר' יוסף בקול נמוך וגשבר מרוב חולשה ואימה גדולה אשר היה מרתת כל גופו ואבריו ויאמר אדוני מלאך אלוקים קדוש מה יוכל עבדך זה לדבר לפניך והנה נשארתי בלי רוח וגשמה כמת מרוב פחדך ואימה ורעדה גדולה נפלה עלי כי יראתי מהאש הגדולה הזאת ואיני יכול לענות לאדוני כי אם בחסדך חזקני ואמלני ותן לי רשות לדבר לפני אדוני מיד כשמוע המלאך את דבריו ויגע בו ויאמר קום ודבר דבריך ראה החזקתי אותך ויהי כאשר נגע בו המלאך קם ונתחזק וישתחו לאפיו ארצה ויסר מגעליו מעל רגליו אבל תלמידיו עדיין פניהם בארץ ולא יכלו לקום ויען ויאמר ר' יוסף שלום לך ושלום בואך מלאך ה' לבאות ושלום לכל מחניך הקדושים ובבקשה ממך חזקני ואמלני ועזרני למלאות את רצוני כי גלוי לפני ממ"ה הקב"ה כי לא לכבודי ולכבוד בית אבי אני עושה רק לכבוד אליהם חיים מלך מלכי המלכים אשר לו לבדו הממלכה ועתה אתה קדוש וחילותיך הקדושים הסכימו עמי להלחם בעמלק ושרו והראני הדרך אשר אלצה להעביר הרשעה מן הארץ ואיך ובמה אוכל להוריד

ס"מ ממעוטו ולהעלות מחנות ולבנות קדושים ולרוממם על
 רמיה כאשר היו צימים קדמונים ויען המלאך את ר' יוסף ויאמר
 לו הלא דברך טובים ופזוהים ומי יתן שומע לך ויהי אלהים
 עמך כי כל חמדת המון קדושים שרפים ואראלים וכל מחנות
 קדושים יושבים ומזפים מהי תבוא נקמת ה' אלהים וקמת שכונת
 קדושתו אשר בעונות מושפלת עד גלות תחתיות אבל דע לך בן
 אדם כי כל אשר עשית עד עתה איננו כלום ואולי היית יודע
 המקום אשר עלה ס"מ ומחנהו לא היית נכנס בדבר הזה כי מי
 יוכל לו אלא הקב"ה לבדו בעלמו עד עת בא דברו ואני הגה
 עתה באתי אליך לכבוד שם הגדול אשר זכרת אבל מה אני יכול
 לעשות לך כי אינני יכול להשיג לדעת במה כוחי גדול של ס"מ
 ומחנהו ובמה הלוי ירדתו מעלייתו וזולתו המלאך הגדול אכתריאל
 וחילותיו ומ"ט שר הפנים וחילותיו שלולי הם היה נכנס והיה כח
 בידו לעשות כליה לשונאיהם של ישראל ואני אין כח בידי לעשות
 רק לשמור נתיבות הקדושים אשר בעולם העשיה שמעם עוזרים
 תפלות ישראל ואני שומר אותם עד אשר אני מוסר אותם לאלו
 המלאכים והם יודעים ויכלו להגיד במה תלוי כוחו הגדול של ס"מ
 והנה מי יוכל לעמוד לפני אלו המלאכים האדירים ולא תוכל
 להכול המראה הגדולה והמורא הגדול והאש הכוללת אש של אלו
 המלאכים אשר הם למטה ממחיתם ואם נבהלת מפני אין תוכל
 לסבול ולעמוד ולהתקיים לפניהם וכן בצנין הפרישות אשר עשית
 לריך שתוכיף כהנה וכהנה ועתה הלא כה דברי פרוש יקבל שכר
 אבל האמת אם היית יכול לעשות הדבר על נכון שכרך הרבה
 מאוד ומי יוכל לעמוד במחיתך, ויען הר' יוסף ויאמר נעיר אני
 וקטן ויודע אני בעלמי שאיני ראוי לעשות הדבר הזה כי מי אני
 לבוא לפני המלאך אבל יודע אני כי לב נשבר וגדכה אלהים
 לא יבזה כי לא בזה ולא שקן ענות עני ואני גמרתי
 בדעתי למסור נפשי ורוחי על קדושת קב"ה ושכינתיה
 ליחדו יתור שלם עם שכינתיה וכל אשר לריך מעשה ואשפוך את
 נפשי ודמי ובשרי קרבן לפני קב"ה ושכינתיה ולכן מלאך השרת
 קדוש השם הורני מה אעשה להוריד אכתריאל ומטטרון ומה
 פרישות אוסיף בקדושה ובטהרה ואיזה שם אשביע אותם כי אמרתי
 אמותה הפעם אחרי ראיתי פני מלאכים קדישין ועליינים כי בזה
 יהיו לי חיים נלחן, ויוסף המלאך ויאמר שמע נא דברי ויהי
 אלהים

אלהים עמך את הדבר הזה תעשה ונוך אלהים ויכלת עמוד ויהיה
 רצון מלפניו להנליח ולהוציא מחשבתך לפועל, זה הדבר אשר תעשה
 ככל אשר עשית עד עתה מהטבילות וההענות וטהרת המחשבה
 כן תעשה ארבעים יום ולא יזוז מחשבתיכם מן המושכלות אפילו
 רגע בין ביום בין בלילה ותגרעו בכל יום דבר מה מהזאכל עד
 שתרגילו באכילה דבר מועט ותוסיפו בהנאות הריח כי הוא
 עיקר חיות הנשמה ואחר ארבעים יום תזכיר שם המפורש של
 שם בן ע"ב פס כל כוונותיו ונקודותיו ומקורו הידוע לך ובו תשביע
 השני מלאכים הגדולים והאדירים וקודם ההשבעה תתפללו ותחננו
 בבקשה מלפני האל שיעזור אתכם ויתן להם כח להבול המורא
 הגדול והאש הגדולה שלא תמותו ואח"כ תחננו לאלו המלאכים
 שיפשה למצו כבוד השם המפורש ויבואו לך והתחזק כאשר עשית
 עתה ושאל מהם כח ועזו לדברך כי הם מלאכים אדירים וגדולים
 והם יודיעו לך דרכי ס"נו ובמה הוכל להורידו חזק ונתחזק בעד עמנו
 ובעד ערי אלהינו וה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך. וילך מלאך ה'
 כסערה השמים ועדיין ההלמידים מיכלכים ארצה מרוב הפחד
 והאימה ויהי כאשר נכע המלאך כנדלפון ומחנהו ויקומו מעל
 פניהם ויאמרו להם ר' יוסף בני ברוכי ה' חזקו וחמלו ונעשה
 בזריזות ככל אשר צונו המלאך ויאמרו הננו מוכנים ומזומנים
 ואשרינו כי ראינו מראות אלהים ושמענו כל דבריהם הנם כי היינו
 נופלים ארצה ועתה כל אשר תעשה אדוננו ורצנו נעשה ויאמר
 ברוכים אתם לד' ויקומו משם וילכו דרך המדבר על הר אחד
 קרוב למורין וימצאו מערה וישבו בה ויעשו כל ארבעים יום.
 בקדושה ובטהרה ככל אשר נצטוו לא גרעו דבר עד כי לא היו
 מרגישים בעצמם שום דבר מדברי העולם ולא ראו כל אותם
 הימים לא אדם ולא בהמה ויהי כאשר השלימו הארבעים יום יצאו
 אל המדבר מקום אשר עובר נחל קישון מלמעלה מזר מקורי
 כי שם היו טובלים כל אותם הארבעים יום ויכינו עצמם להתפלל
 תפלה מנחה גדולה ויאמרו עננו כנז"ל ויתפללו לפני השם על
 כך בתפלה ובבכי גדולה ועשו עגולה בארץ ויכנסו בתוך העגול
 ויהנו ידם כל א' יחד לחברו עד אשר נקשרו בידיהם זה פס זה
 בע"ל וילעקו אל ה' אחר נפילת אפים ויזכרו שם המפורש
 ויבטו למלאך הכהניאל ומחנהו ולמלאך מטטרו"ן ומחנהו ויהי
 בהזדרס שם הגדול ותנעש ותרטע בארץ ויהי קולות וברקים
 וגשמים

אפתחו השמים וירדו המלאכים עם כל מחנותיהם ויבקשו לפגוע
 בר' יוסף ותלמידיו לגלי שלא נתפרדו ידיהם והתחזקו בכוונת
 השמות ידיעות אללם המחשבתם אבל לא בדיבור כי לא היה להם
 נח לדבר אפילו כולם לארץ אמנם ידם משולבות זו עם זו ולא
 נפרדו ומיד כאשר ירדו המלאכים הנז"ל התחילו בחרי אף הגדול
 אמרו מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו להשתמש בשרביטו
 בל מלך ואיך מלאך לבך לדבר הזה אחת בשר ודם טיפה
 סרוחה רמה ותולעה ומי אחת קראת אל המלך והנה כראות ר'
 יוסף המראה הגדולה הזאת אימתה ופחד גדול נפלה עליו מקול
 הרעם הגדול ומהאש הגדולה רוכבי אש וסוסי אש מלאכים
 ושרפים וחיליהם מלאו כל הארץ ורוח סערה מפרק הרים ומשבר
 סלעים וחרי אף הגדול מהמלאכים אשר בקשו לפגוע בו היה
 באלב ונדהם לארץ הוא ותלמידיו ולא נשאר בהם נשמה ולא
 יכלו לענות למלאכים כי נבהלו מפניהם ויוסף המלאך מטטרון
 ייגע בו ויאמר דבר הלא תענה טפה סרוחה מה החרדה
 הגדולה אשר החרדת אלינו ואוי לך כי לא חששת לכבוד קונך אז
 כאשר נגע המלאך פתח פיו ויאמר בשפה רפה וחולשה גדולה
 יעניו סתומות ויאמר מה יוכל העבד הגרוע והשפל לדבר לפני
 מלאכים קדושים וטהורים אס לא תחזקני וענה ארזני חזקני
 יהרשני לדבר כי הנני כאבן דומם ופרחה רוחי וגשמתי ויושע
 המלאך אכתריאל גם הוא את ידו ויגע בו ויאמר ראה החזקתיך
 ודבר דבריך ואז נתחזק ר' יוסף ויפתח את פיו ויען ר' יוסף
 ויאמר אל אלהים הוא יודע את צמרר ואס במעל עשית כל
 המעשים האלה כי אס לכבוד קב"ה ושכינתיה להקים אותה
 מעפרה אשר היה מושפלת בעוונותינו ועתה אחס מלאכך עילאין
 קדישין עליכם המלוה הזאת ולא יקרא תפארתני על הפעולה הזאת
 ולכן המלאכים רחמים להיות הקנאים הגאס ה' נבחות ולכן בבקשה
 מכם מלאכי משרת בכם השם הגדול המפורש אשר על שם
 הקדוש הזה תלוים ועומדים עניונים ותחתונים תנו כבוד לשמו
 והורוני במה כחו של ס"מ ומחנהו ובמה אוכל להורידו ויעט
 המלאכים יחדיו הקשית לשאול כי אס היית יודע בעונותיהם של
 ישראל כמה הוא הקיף ובמה הוא חזק ואין מי שיכיר אותו
 בלעדנו כי אנחנו שומרים נתיבות עליונים ממחנות סמ"ל
 וסיפתי והוא חזק מאוד מי שיוכל להורידו כי בין כוכבים קט

הם מושבו מוקף בג' מחילות מחמת עון ישראל וחזק הוא מאוד
לא תוכל לו בלעדי הקצ"ה בעלמו עד שת בא דברו ויוסיף עוד
ר' יוסף ויאמר כבר חרפתי למות נפשי על כבוד קב"ה ושכינתו
ואחרי אשר ראיתי מחנות קדושים ותנולל נפשי בעמתי בחסד
שאל יעזור לי ויעלה בירי ויבואו דבריהם המהורים כדת מה
לעשות וכל אשר תאמרו לי אשמור מאוד לעשות ויענו המלאכים
ויאמרו שמע יוסף דבר ה' עד הנה לא נעלם לפני מי שאמר
והיה העולם כי מחשבתך רלויה אבל עדיין לא הגיעה השעה
וכבר גזרה גזירה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה ותהם
מלך החכמה והמדה מסודות נעלמים אשר חנך לור עולמים וזם
אנו מוכרחים לכבוד שמו הגדול המפורש לומר לך ולהורות את הדרך
אשר תעשה אבל דע לך כי לא תוכל לו ולכן אל תכניס במקום
שאינו ראוי לך ועד פה תבוא ולא תוסיף אבל אם תרצה לפלוג
בדבר על ידי שמו הגדול אנו נאמר לך מה תעשה והאמת אם
באולי תעלה בדרך מה טוב חלקך ומה נעים גורלך ויען ר' יוסף
ויאמר קדישין עלאין דבריהם טובים ונכוחים אבל חס לבי בקרבי
בראותי שכונת עמו מושפלת וקנאתי לעיון קנאה גדולה ויהי הטוב
בפיניו יעשה ואם יקטלני לו איחל לא אסיר מחשבתי ממנו
ואתם מלאכי פליון חיוני במציב ההגיון והיה לו לזכרון ולא אסיר
ימין ושמאל ובטחתי בשמו הגדול שלא יהיה פוקה ומכשול אח"כ
פתח אכתריאל המלאך ואמר דע לך כי מלך אחד כנגדי יש לו
לסמאל שתי מחילות חזקות אחת חומת ברזל מהארץ עד לשמים
ואחת מחילה גדולה של ים אוקינוס זה הים הגדול ורחב ידים
וכן גם כן פנה המלאך מטטרון כי מלכו וגדו יש לו לסמאל
מחילה מהר גדול של שלג וראשו מגיע השמימה ועתה שים עיניך
ולבך לכל אשר נאמר אליך וחזק ואמן כי אתה לריך להשפיל
ולהעביר אלו השלש מחילות כדי להעלות על הר שער הוא אדום
לשפוט את הר עשו וזה אשר תעשה בלחך מזה המקום שום
דרכך ולך דרך הר שער וזם אנו קודמים לפניך בהר שער
למעלה וכל אשר תעשה אתה למטה כפי אשר נאמר לך ק
תעשה למעלה ודיוקן נשמך למעלה עמנו בכל פעולתך אשר
תעשה אתה למטה כן תעשה נשמך למעלה ולכן הזהר והשמר
אל תפיל דבר מכל אשר נאמר לך והיה בבואך דרך הר שער

הזהר בקדושה ובמיעוט אכילה ובימודים כאשר עשיתם עד עתה
 כי כבר נבמתכם עלתה למעלה שכמעט אתם בגדר מלאכים וגשכח
 מכס דרכי העולם וזה תחמירו ולא הפרד מחשבתיכם מן המושכלות
 אפי' רגע אחד והנה שם בדרך יבואו עליכם כת גדול של כלבים
 שחורים והם כחות של סמ"ל אשר שלח לבבל כוונתכם ולא
 הפחדו ותזכרו אליהם שם של הוי"ה במלוי ההי"ן שהוא כמנין בן
 וכמנין כל"ב ותכונו בנקודו וביחודו ויברחו מפניכם ומשם חלבו
 להעלות להר ותמלאו הר גדול של שלג עד לשמים ואין דרך
 לגטות ימין ושמאל ותזכירו שם היו"ל מפסוק הבאת עד אולרות
 שלג הגודע לך גרופו ונקודו ויעקב ההר ממקומו ותזכיר הבס
 של תשלג בללמון כאשר אתה יודע בניגופו ונקודו ויתבטל ההר
 ממקומו לגמרי ותלך באלו הכונות בדרך ולא תזח מחשבותך עד
 אשר תגיע למחילה האחרת של ים אוקינוס אשר גליו יעלו עד
 לשמים ותזכיר עליו שמות היו"ל"ה מהמזמור הבו לר' בני אליה עם
 אזכרות שלו ככתבם ונקודתם ולרופם ומקורם ותתייבש ותעבור
 ביבשה ואחרי כן תלך ותמלא חומה גדולה של ברזל מן הארץ עד
 לשמים ותקח בידך סכין תכתוב עליה שם היו"ל מפסוק חרב
 לר' ולגדעון עם נקודו ומקורו ותחתך בסכין בחוף הברזל ותעשה
 פתח ותכניס והזהירו שתחזיקו בפתח עד אשר תעבור אתה
 ותלמידך שלא תסגרו יען כי אחרי אשר תעבירו יחזור הפתח
 ויסגר ואח"כ תלכו ותגיעו עד הר שער ובאותו הפעם חנו
 מלאכים לסמ"מ ממקומו וכבר הוא בדרך ימכר ואז יהיה בידך
 מוכן שם המפורש כתוב וחרות על עם של עופרת וכן
 יהיה לך עם אחר והכתוב עליו חרות שם היו"ל מפסוק של
 זכריה ויאמר ואת הרשעה וישלך אותם אל תוך האפיפה
 וישלך את האבן העופרת אל פיה ותכתוב השם היו"ל מהפסוק
 עם נקודו ומקורו ואח"כ תלך בכל אות נפשך בהר שער ושם
 תמלא סמ"ל הרשע וזוגתו לילית ותחפוש אחריהם כי הם ברחו
 מפניך ונחבאו בחורבה אחת ותמלא אותם צדמות שני כלבים
 שחורים זכר ונקבה ותקרב אליהם ולא תפתח מהם ותשים על
 הכלב הזכר הטם של שם המפורש ועל הנקבה הטם האחר
 ומיד תשים חבל או שלשלת בנזארתם והטסים עליהם והם יבואו
 עם כל סיפתם ואז חפץ ה' כבר עלה בידך ותביא אותם לדין
 על הר שער שצרת ושם יתקע בשופר גדול ותתלה המשיח

מעשה גורא בר' יוסף דילה ריינה

ויסבור רוח הטומאה מן הארץ והקב"ה ישחוט אותו. פני
הלדיקים ותהיה גאולה שלמה והיתה לה' המלוכה, אם את הדבר
זה תעשה על מכונו אשרך ומה כיוצא בזה מה נעים גורלך
אך הזהר והשמר בכוונות האמורות אלה ותלמידך ולא תפסקו
מהכוונות אפי' רגע וגם הזהר מאד כי כאשר יהיה בדרך סמא"ל
וחילו ויבכו ויתחננו לך שתתן להם דבר מה לאכילה או לשתיה
או איזה מאכל לקיים גיפס לא השמע להם ולא תתן שום דבר
כי יתכן קולו אל האמין בו והזהר מאוד על זה וגם על הכונות
כי אפי' שיהיה בדרך אלה שמירה גדולה מאד ולא תגרע
דבר מכל אשר אמרנו לך וה' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלבד;
ואחר כן עלו שני המלאכים הקדושים בשערה השמים ור' יוסף
ראה יצאע ומשתחוה אל כל תלמידיו עדין היו נופלים על פניהם
ולא יכלו להרים ראשם עד אשר עלו וכאשר עלו המלאכים גם
הם קמו בשמחה רבה ואחרי אשר עלו המלאכים קמו ר' יוסף
ותלמידיו בזריזות ויסדרו סדרי השמות והאזכרות והכוונות אשר
לו והשני טסי העופרת וישימו פניהם דרך הר שציר והנס בדרך
והנה לקראתם כחות כלבים שחורים ויקומו עליהם ויסובו עליהם
מכל לר ומיד הזכירו השם אשר כלצו ויפלו הכלבים מעליהם
ויברחו ולא נראו עוד ואחרי כן הלכו הלך ועולים עוד כמו
מהלך יום ויהי לפת ערב מלאו הר גדול של שלג עזוס מאוד מן
הארץ עד לשמים ומיד נתחזק בשמות ובלרופים הנז"ל ויעקר
ממקומו ובלרנף האחר הנז"ל נתבטל לגמרי ויליט שם כלילה
הוא ואחרי כן בבוקר השכימו והלכו שני ימים אחרים וביום
השלישי בעלות השחר והנה לפניהם ים גדול ורחב ידים אשר היה
הולך וסוער וגליו עולים עד לשמים ומיד הזכירו השמות הנז"ל
ויעברו בתוך הים ביבשה ובחלי היום הגיעו לחומת הברזל הגדולה
מן הארץ עד לשמים ויקח ר' יוסף את הסכין אשר כתב עליו
השם הנז"ל ויתחזק בחומת הברזל אשר היתה עבה טפת ויעש בה
פחת ויחזקו את הפחת עד אשר עברו כל החמשה תלמידים
ובפת עברם נתעלל אחד מן התלמידים אשר היה אחרון והשם
הדלת מיד ר' יוסף ונסגר על רגל התלמיד ולכדה רגלו וינעק
מורי ורבי הצילני כי נלכדה רגלי, מיד הוציא ר' יוסף הסכין
ומחק בברזל סביב רגלו ויעבור והדלת חזר במקומו ויעלו לראש
הר שציר וילכו משם עד עת ערב וימלאו בקצה והנה שם
כמה

מעשה נורא מר' יוסף דילה ריינה

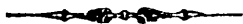
חורבות וישמע קול כלבים לועקים ויצואו לתוך החורבה והנם נחבאים שני כלבים שחורים גדולים מאוד זכר ונקבה וכאשר קרבו אליהם ויקפצו אליהם לבלוע אותם והיה ביד ר' יוסף הטסים ומיד הרגיש כי הוא סמאל ולילית וישט ידיו הימנית ויתן הטם בלואר הכלב הזכר והסמאלית בלואר הנקבה ותלמידיו ובידם חבלים ויקשרו אותם והטסים אליהם ומיד כאשר ראו כי כלתה אליהם הרעה נפשם מלירות כלב ונתלבש בלורתם לורת אדם ולהם כנפים ומלאי עינים כמו אש בוערה ויתחננו ויצקו מר' יוסף ליתן להם לחם ומים כדי להתקיים ולעמוד ויאמרו לי אדוננו עתה הנה אנחנו עם כל מחנינו כפופים ואסורים בידך ואין בנו כח עוד ועשה בנו כטוב בעיניך רק תן לנו צמח לחיות בו כי השלכנו ממחילתנו אשר היינו נהגין מזיו השכינה מאחורי הפרגוד ועתה למה נמות תן לנו מזון לחיותנו עד בואנו אל הר שעיר ויאמן ר' יוסף כאשר נזה ולא רצה לתת להם מאומה והיה המה הולכים בדרך ור' יוסף ותלמידיו שמחים וטובי לך ופניהם פני להבים והסמאל ולילית עם כל מחניהם הולכים ובוכים וישמח ר' יוסף והתחיל לזוז דעתו עליו ויאמר מי האמין לשמועם שיהיו אומרים שלא יעלה בידינו והנה זה היום ישמחו השמים ותל הארץ ויאמרו בנוים ה' מלך אז ענה סמאל ויאמר ידעתי כי יכול תוכל ולא יבצר ממך מאומה ויבכו בכיה גדולה ויאמר אדוני מה תפחד ממני ומכל מחנותי אין לו עוד שום כח וחוזק יבננו כולנו תחת ידיך לעשות רעונך אלא יתן לנו דבר מה להחזיק רוחנו כי צמח נעמוד ונתקיים עד בואנו שמה ויען ר' יוסף ויאמר לא אתן מאומה כאשר נזה ויהי בבואם קרוב להר שעיר לקח ר' יוסף קורט לבונה להריח בה ויאמר סמאל אס לא תתן לי אכילה תן לי מעט מזה הלבונה אשר בידיך להריח בה ויושט ר' יוסף את ידו ויתן לו מעט מהלבונה אשר בידו ויוליף סמאל נינוץ אש מפיו וישרוף את הלבונה ועודנה ביד ר' יוסף ויעל עשט באף סמאל וינתק את המוסרות והחבלים וישלך מעליו את טסי העופרת ויתנגד הוא עם חילותיו ויפגעו בתלמידיו וימיתו מהם שנים מיד מכל התרועה אשר הריע סמאל וחילותיו ושנים אחרים נפגעו וילאו מדעתם וגשאר ר' יוסף לבדו הוא ותלמיד אחד והוא פיף ויגע ומשחומם ולא ידע כי בנפשו נתן לו הלבונה והקטיר לפניו באופן שעשה אותו ע"ז ונתבטלי כוחה

הקדושה

הַקְדוּשָׁה שְׂבַעֲסִי הַעֲוֹפֶרֶת ע"י הַקְּטוֹרֶת וּבַעֲוִינִית לֹא שָׁמַר דְּבָרֵי
הַמִּלְאכִּים וּבִאֲחֻזּוֹ רָגַע הָיָה כֹּל הַהֵר עֲשָׂן חוֹשֶׁךְ וְהַפְּלֵה וּבִת קָל
יִגְלֹחַ וְהַמֶּרֶה אִי לֶךְ ר' יוֹסֵף וְאִי לְנִשְׁמַחְךָ שֶׁלֹּא שָׁמַרְתָּ אֲשֶׁר נִזְרָא
וּבַעֲדָת ע"י וְהַקְּטוֹרֶת קְטוֹרֶת לְכַמְא"ל וְהִנֵּה הוּא רִדָּף אַחֲרֶיךָ
לְמַרְדֵּךְ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא וְתִלְמִיד הָא' נִשְׁאָר מֵר'
יוֹסֵף עִיף וַיֵּגַע וְחִלּוּשׁ וְהִגִּיעַ עַד שֶׁעָרִי הַמּוֹת וַיִּשְׁבּוּ שֶׁס תַּחַת
אֵילָן אֶחָד כְּמוֹ שֶׁחַי שְׁעוֹת וַיִּנּוּחוּ וְאִח"כ קִבְּרוּ שְׁנֵי הַתְּלָמִידִים וְהֵלֶךְ
לוֹ ר' יוֹסֵף עִם תְּלָמִידוֹ הָאֶחָד לַחֲזוֹר לְדַרְכּוֹ וְהִפְכוּ חוֹר פְּנִימָם
מִשּׁוּנִין יְרוּקִים וְחִלָּשִׁים בִּיחָר וְהַשְׁנִים הָאֲחֵרִים נִכְנָס בָּהֶם שָׁר
וּבְכָרֵי וְהִלְכוּ לָהֶם אֲשֶׁר לֹא עוֹדַע בִּיאִזָּה מִקּוֹם עַד כִּי לְבַסּוֹף בָּאוּ
לְעִיר נֶפֶת אַחֵר חוֹדֶשׁ יָמִים וּמָתוּ בְּקִרְבּוֹ מַחֲמַת הַלְעָר שֶׁחַי
מִלְעָרִים אֲחֻסָּה הַשָּׂדִים וְאֲחֵרֵי זֹאת הִגִּיעַ ר' יוֹסֵף לְעִיר לִידוֹן
וְשָׁם יֵשֵׁב וַיִּגְלֹחַ לְחַרְבּוֹת רַעֲיָה כִּיּוֹן שָׂרָאָה שֶׁלֹּא נִעְשָׂתָה עֲלֵמוֹ
וּבְפֶרֶט שֶׁשָּׁמַע הַבַּת קוֹל הַנָּז' נִחְיָאָשׁ מִן הָעוֹלָם הַבָּא וְכֵרַת בְּרִית
עִם לִילִית הַמִּרְשָׁעָה וְהַסֵּר עֲנָמוֹ בִּידָה וְהָיָה לוֹ לֵאשָׁה וְהָיָה
מִטְמָא עֲלָמוֹ בְּכָל טוֹמְאוֹת עַד כִּי בַשְׁמֹת הַקּוֹדֶשׁ וּבִשְׁאָר הַשְׁמֹת
וְהַשְּׁבָעוֹת אֲשֶׁר הָיָה יוֹדַע הָיָה מִשְׁתַּחֲוֶה בָּהֶם לְהִרְעָ וְהָיָה מִשְׁבִּיעַ
רוּחִים שָׂדִין בְּכָל לַיְלָה לְהַבִּיאַ לוֹ אֵת אֲשֶׁר יַחְפוֹן וְכֵה מִשְׁפָּטוֹ יָמִים
רַבִּים עַד כִּי אֶהְיֶה מְכַל אֲנָשִׁים אֲשֶׁת יִשְׁמַעְיָאֵל וְהָיָה מִבִּיא אֲחֵרָה
כַּמֶּטַע בְּכָל לַיְלָה וּבְצוּקָר הָיָה מְלוּהַ לְהַחְזִירָה וְהָיָה הַיּוֹם וְהָאֶמֶר
אֵל בַּעֲלָה כִּי בְּכָל לַיְלָה בַּחֲלוּמֵי מִבִּיאִים אֲוִתִּי לְמִקּוֹם אֶחָד
וְנִחְזָקָק לִי אִישׁ אֶחָד וּבְצוּקָר אֲנִי מוֹלָאָה אֵת עַלְמִי בַּמֶּטַע יֵאֵבִי
מְלוּכְלָכָת בַּשָּׂר' וְלֹא יוֹדַעְתִּי מֵאֵינִן יִבָּא לִי זֶה אִזּוֹ הִישְׁמַעְיָאֵל הַרְגִישׁ
בְּדַבָּר וְשָׁלַח לְקָרוֹא לְחַרְטוּמִּים וְשָׁם אֲחֻסָּה שׁוֹמְרִים בְּבֵית אֲשֶׁתוֹ
עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁיבּוּ מוֹכְנִים וְחֲרִיזִים בַּהֲשָׁבָעוֹת
וּשְׁמֹת הַטּוֹמְאָה לְעַכּוֹב אֲחֻסָּה שִׁיבּוּ אֲחֻסָּה לְקַחְתָּ אֵת אֲשֶׁתוֹ וְכֵן עָשׂוּ
וַיִּשְׁבּוּ עַל מִשְׁמַרְתָּם וּבְלִילָה הַהוּא בָּאוּ הַשָּׂרִים בַּמָּוֶת ר' יוֹסֵף
וּמִיד הַרְגִישׁוֹ וְעָשׂוּ פַעּוּלוֹת וְהַשְּׁבִיעוּ אֲחֻסָּה לְדַעַת מֵה זֶה וְעַל מֵה
זֶה וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂדִים אֲנִי שְׁלִיחֵי ר' יוֹסֵף אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּלִידוֹן מִיד הִישְׁמַעְיָאֵל
שֶׁלֹּחַ שָׂר' לָבֹא אֶחָד בַּסְּפָרִים מִנְּחָה לְשָׂר לִידוֹן כִּי מִיד יִשְׁלַח לוֹ
לִר' יוֹסֵף חֵי לְהִנָּקֵס מִמֶּנּוּ וְלַעֲשׂוֹת בּוֹ יִסּוּרִים קָשִׁים וְהָיָה כֹּאשֶׁר
רָאָה ר' יוֹסֵף כִּי כִלְהָה אֲלָיו הַרְעָה וַיּוֹדַע הַדְּבָר עַל פִּי הַשָּׂרִים
אֲשֶׁר שֶׁלַח מִיד קוֹדֶם שֶׁהִגִּיעַ הַכְּתָב לְשָׂר לִידוֹן הֵלֶךְ וְהִשְׁלָךְ עֲלָמוֹ
לִים וּמַח, וְאִנִּי הַתְּלָמִיד הַחֲמִישִׁי נִשְׁאָרְתִּי לְבָדִי מוֹטֵל עַל עֵרֶשׁ דוֹ

כל ימי ואין רפואה למכתי וכל חברי מרחמין ואין לי מחסה
מן הסדים וכחבתי זה המעשה לזכרון וזה ירחס עלי ויאמר
ללדתי ד', כה דברי התלמיד יהודה מאיר אשר היה בעשה הגדול
הנז"ל מר' יוסף דילה ריינה, עד כאן :

תם ונישרם

ואני המעתיק הנהקתי איתן סכתים ישנים בלזים מאד
אשר מצאתי אותם בננוות ספרים אשר בצפת ה' ב"ב בבאן
וכתבתי המעשה הזה לאות ולזכרון למען לא יקרב איש זר
להביא הנאולה חגם שאפשר שיפצור חדבר בחכמתי וגם
מה נהיה למימר השכל כמה שאמר שלמה בחכמתי במח
אל ה' בכל לבך ואל בינתך אל תישען שהיה ראוי שלא
יבטח על בינתו וחכמתו ויהי בטחונו בהקב"ה וגם שמוה
יראה האדם כמה מתחזק סמ' וסיערו מעונותינו שבשביל
דבר מעט כזה נתבטל כח קדושת השמות הקדושים ונתגבר
וחזר למקומו וגם יראה כמה גדול כח השמות הקדושים
ובזה ילמד ליראה את השם הנכבד הנורא ויחזור בתשובה
שלמה לפגיו יתברך ובוה תבוא הנאולה השלמה ע"י הקב"ה
בעצמו יחזור שכינתו למעון קדשו ויהודה וישראל כבנין
אריאל ובביאת הנואל אכיר כה דברי המעתיק

שלמה נאמארו הירושלמי

וידוע ליעדער: זעקס ליעדער
פון ש. בערגשטיין: ווער בעג?
די בייקע אדער דיא פאלשע
האפנונג: וועט צוריקס דאס
געוויין פון די גוטע יודען:
המלח צוריקס דאס געבעט פון
די גוטע יודען: דאס ליעדענע
פלאש: דאס טרייטט.
בעקאנטע ליעדער: דריי
ליעדער פון יצחק וואל ליגעצקי:
דער שפיגעל מיט דעם וויינער:
דאס איבערגעקערטע קלמערל
וואס איז אדעל קיין אקעס:
דער חידוש באי.
שבת'דיגע ליעדער: פינף
ליעדער פון ש. בערגשטיין:
דער שבת מיט דער נשמה תורה
שליש עליכם (לכבוד שבת): דער
נייער ב' ספרד: וסירות: דער
שפאף.
פאלקס ליעדער: דאס מארגע
בחור'ל: מיט נאך פיער ליעדער:
דאס ווינעלע: די מאדע פון י. י.
ליגעצקי. מאבליצע: א' אסתר
פריינד: פון ש. בערגשטיין.

6

5

5

6

ליקטונג ליעדער: דאס ליעד
פון ש. בערגשטיין: מיט נאך
פיער ליעדער פון י. י. ליגעצקי:
למנוח חסד: דער שמש פון די
הנוכה ליכטלעך: אפילו אויף
דיא וואנד: דער באטשטאט
אדער דער חשבון.
ווערשטענע ליעדער: דער שבו
מיט דעם פלעשעלע איין נאך
פינף ליעדער פון ש. בערגשטיין:
הנוח השועה למלכים: דער
וואנש: פורים מאסאן ליעד
אויף פורים: דער בוך (פון
געשעענס לעבען): געפרייע
פריינד.
ווערשטענע ליעדער: דער נייער
על חמא: מיט נאך צוויי ליעדער
פון יצחק וואל ליגעצקי: ערב
יום כפור ודער דאס באגעגעניש
פון דעם חסיד מיט דעם געביל
דעטען ערביים כפיר פאר נאכט:
צוויי קאץ אין איין זאק.
דאס ליעד פון די ווישע קרבנות
מיט נאך דריי ליעדער: אבא
יחיד: אטרייטט: די געה.

6

5

דער דערפאדער אוסגאנג
קשינעו: איינער צו ווינען ב'
דער בעדאדע פון געט
לעוואנדא מיט א בילד פון ר'
הסדרש שמש ר' משה מונ
ויל וואס מען האט אד
געהרגט ביים איין הקדש ויל
ער האט גישט געלאזט ב'ק
וויין דאס סגרי תורת פערמאנ
פון י. מ. ווילנער, דער
אין צוגעגעבען נאך ו'
ליעדער: דאס נאכדעם רעכט
דאס ווינעלע: ווינען קרלה
די גאון דאס שטיקל ויל
פון ש. בערגשטיין. איין ו'
פון ביכר בארדאן צו וויין פרי
ש. בערגשטיין פאר ווינע אוי
געצייכענטע ליעדער.
פורים שויער: צו ווינען א
פריס ווען מען פארשטענ
ויל, שאנע ליעדער ב'סדר
די סגלה אין גראמען מיט א
צושפיעל אויף צום סוף איין נא
דא א שאן ליעד פון די ג.
מאשען.

סדר ספירת העומר קליין פארמאט
גערקט אויף נאנץ גרוסע אותיות
מען זאל קאנען זעהן צו צאהלען
ספירה אפילו ווען עס איז נאנץ
גרוסער אין שו"ת
דיסא געבונדען
הורו פנומא סט. ריד נשט
גערקט מיט גראסע אותיות אויף
צו הענגען אויף די וואנד
תנאים מיט גרוסע מען זאל
קאנען גוט ווינען
רבונו של עולם פאר וויינער
נאך גרוב פנים
מאנער פיר קינדער אויף שפחה

10

10

10

10

20

סדר. נפלאות צדיקים פאר פון
הפג' שם טוב ויל
משה נורא: סד יוסף דוד
ניינה, נצחק סגרי הארי נ'
אות באות
סדר. יסוד צדיקים פאר סד
אומענהיים אביר ור'ם בניקיש
וסהקוב"ר משה פערער ויל
ציונות נפלא: בן נפלא: אב
אויף "שון הקדש און אויף עב
טייטש
סדר. משה צדיקים, א טייל
געשיכטע פון בעל שם טוב נפלא
ויל אויף עבדי טייטש
אפיקורס: דאס

סדרש רבה אויף "שון הקדש מיט
פירוש קטנות כהנה און איבער
געזעצט אויף עברי טייטש. נאנץ
תורה מיט חמש מילות, קליין
ד רוב.
דערנאך סדרש: בראשית חקא'
(סדרות: בראשית, נח, דף, ויקרא).
בראשית חקא' ב' (סדרות: פון סד
שלה ביו סוף וויל).
נאנץ סדר דברים
אבות דאס נאנצע
אבות מיתות
אין

5

8

10

אם "הע"מ"ר ויזכר"א"י א
 5 רעה"ל ויזכר"ד ב"א"מ"ל פון
 זעק"ק"שען מיט ארטיקלען פון
 רויסען וויזשניג אפרים גרוינבערג
 5 "ברידערליכע ליבע" אין די
 5 זייערע מעפעס פון דעם וויזשניג
 אפרים, א שאנע געשיכטע
 5 אשף מיט דרייסיג שווארצע
 מענטשען אויף דעם ים אדער
 5 אים קריסטאלינע בילד מיט
 5 גאלדענע ראשי"ל (אארטשטונג פון
 ברידערליכע ליבע)
 5 אים "קעסטעליע ברויאמבערג"
 5 ער דער אויף אויף א גערויבעטע
 5 שוף (אארטשטונג פון אשף מיט דרייסיג
 שווארצע מענטשען)
 5 אים גאלדענע מיידעל צווישען
 5 אקטען אדער דאס לעבען
 5 די יאנער אין די וואלדער
 5 ארשטשטונג פון קעסטעלע ברויאמבערג
 5 יאסליף פון א ציגאר אונ פרום
 5 וויזשניג קערר זאנען אויס א פך
 5 געווייניגסמאלע זאכען (אארטשטונג
 גאלדענע מיידעל)
 5 "שווארצער ציגיינער" מיט
 5 זערגע קנאפ אין א וואנען מיט
 5 ער געוואקסענע מענטשען (אארטשטונג
 גאלדעל פון ציגאר)
 5 "שק"אפעטאנער" אדער
 5 שאנע קלאר מאליס אויף
 5 אדער אויף דעם האלץ אונ
 5 זינע (אארטשטונג פון שווארצע ציגיינער)
 5 "וויזשניג מענש" אין רויסען
 5 פער מיט זעהן אונגעלאדענע
 5 פאליעסען אדער דער הישער
 5 דעם גרויסען וואלד (אארטשטונג פון
 גאלדעלע)
 5 "גרינער דימאנט" אדער די
 5 גרינע אין געסאנבערג

די צוויי מאדערנישע ברידער
 רעווי אונ זאנען. ראמאן
 דער יוגנדראמאטישק פון פארוי
 צווישען פינף אונ צוואנציג וויזשניג
 מענטשען אויף א וויסע אונזע
 5 (אארטשטונג פון צוויי מעדערישע ברידער)
 5 די "פערלעכטע פרינעססין" (אארטשטונג
 פון יוגנדראמאטישק פון פארוי)
 דער "פערלעכטע שפיטלער" ביי דעם
 קינער אין שאנע אדער פון קליין
 5 צו די קרוין (אארטשטונג פון די פערלעכטע
 פרינעססין).
 5 דער "געאגנענער קאני" אין
 ארטיקל מיט פונפציג מאנ. א
 וואונדערליכע געשיכטע
 5 דער "גייסער-פרינץ" מיט זעכס
 פארשאטענע ראטען אין טיבעט
 5 געשטאלט אדער דער רינג פון
 5 "שמה הקד" (אארטשטונג פון געאגנענער
 קאני)
 5 "הקד"ע" ראמאן
 5 "מנשה דער אים-שטער גל" (אארטשטונג
 פון חנה-לע)
 5 "רבי שמואל" מיט זיין שאנע
 קאכטער (אארטשטונג פון מנשה דער
 עלטער בויז)
 5 דער "אונגעזונדענער וואלד" פון
 ארטיקל פיער וויסען אדער די עצה
 5 פון א קלאנען גענעראל (אארטשטונג פון
 רבי שמואל מיט זיין שטעטל פאכטער).
 5 דער "אונגעזונדענער קאפ" ראמאן
 5 דאס "שייבעלע" פון די מאדער
 5 (אארטשטונג פון אונגעזונדענע קאפ)
 5 די מילקה אויף דעם ים צווישען
 צוויי שישען רויבער מיט מייסאר
 5 (אארטשטונג פון די שייבעלע)
 5 די "געפונענע גלעזער" אדער
 רינע פון

דאס "יער" דער אונגעזונדענער
 5 אין דעם נארטען פון די נארט
 מיט נאך פיער לענדער: דער
 געבוירענער ביינער: דער אג
 געקומענער עשר: די גולה
 5 חתונות: דער בעל עננה.
 5 "דאס ביינעלע" (א ביינעלע
 האבען אונזערע אבות אבותינו)
 5 מיט נאך דריי לענדער: ציון פון
 5 ר' יהודה הלוי: דער שרעקליכער
 קלום: דער ארעמער שאכער אונ
 5 דער וויזשניג ביינער.
 5 דאס "יער" פון "בית דין של מעלה"
 (אויף דעם גרויסען הימל אין
 דעם היינען געזעלט) מיט נאך
 5 פיער לענדער: דער שישען: דער
 קאמעט-שטערן: דער שניידער
 5 שטאנער: די שרפה אין גאר.
 5 דאס "יער" פון "קרי נפש"
 (וויזשניג, יאב זשע מיינ נשקה)
 5 מיט נאך דריי לענדער: דער
 פאסטש: ווי דער קאמעט קוסט
 5 צום קינד: די ארעמער שניידער-
 מאדען.
 5 דאס "יער" פון "נאשט" באנקראט
 אדער "דריי הונדערט אונ זעהן
 5 היינע" מיט נאך דריי לענדער:
 5 קאג אונ נאכט: דער ארעמער
 דער גראדער.
 5 דער "יידע מיטן אייניקעל" אדער
 "קשיות מיט תירוצים" מיט נאך
 5 צוויי לענדער: דער קיינער
 5 בעטלער: וואונש פון ארטיקל.
 5 דאס "יער" פון שווארצע מיטן
 5 "שניידער" מיט נאך פיער לענדער
 5 דער גולדער